

1940-1941
Α.Α.
16/19

ΤΗΝ ΕΠΙΧΡΥΠΙΟΝ τὸν πρῶτον τοῦ 1913, ὁ Βενιζέλος μετὰ τὴν ὑπογραφὴν τῆς Συνθήκης τῶν Ἀθηνῶν, ὁ Βενιζέλος προθυπογράφει τῆς Ἑλλάδος ἐπιδράσεις τῶν Τούρκων ἀντιπροσώπων καὶ κατόπιν πρεσβευτὴν τῆς Τουρκίας ἐν Ἀθήναις Γκαλὴν Κεμαλὴ βῆναι καὶ τοῦ ἔκρινε μίαν πρότασιν. Ἡ πρότασις αὕτη συνίστατο εἰς τὴν ἀνταλλαγὴν τῶν Τουρκακῶν πληθυσμῶν τῆς Μακεδονίας μετὰ τοὺς Ἑλληνικοὺς πληθυσμοὺς τῆς Θράκης καὶ τῆς Μικρασίας. Διέτελει τότε ὁ Βενιζέλος ὑπὸ τὴν ἐντύπωσιν ὅτι ἡ Ἑλλὰς καταλαμβάνουσα τὴν Μακεδονίαν καὶ τὴν Ἠπειρὸν εἶχε περιλάβῃ εἰς τὰ σύνορά της περισσότερους Τούρκους παρ' ὅσους ἴθελαι καὶ ἐπέφευγε νὰ στείλῃ τοὺς εἰς τὴν Μικρασίαν καὶ τὴν Θράκην καὶ νὰ τοὺς ἀνταποστήσῃ μετ' Ἑλλήνων τοὺς ὁποίους ἐκίδεν θὰ ἐπέλυνεν ἡ Τουρκία εἰς τὴν Ἑλλάδα.

ΑΥΤΟ ΗΤΟ τὸ πρῶτον σχέδιον τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν πληθυσμῶν, ὅστις ἐνενοήθη καὶ εἰσηγῆται ἀπὸθεν ὁ ΤΕΛΕΙΩΣ ΑΓΝΟΩΝ ΤΟΝ ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΝ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΝ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ. Πόσον τὸ σχέδιον τοῦτο ἐξυμνήσεται καὶ Τουρκικὰ συμφέροντα ἀποδεικνύεται ἐκ τοῦ γεγονότος, ὅτι ὁ Γκαλὴ βῆς χωρὶς πλὴν νὰ ζητήσῃ ὁδὸν ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολιν ΕΔΕΧΘΗ ἡμέρας τὴν πρότασιν τὴν ὁποίαν ὁ Βενιζέλος κατὰ παράκλησιν τοῦ Τούρκου ἀντιπροσώπου ἔκαμεν ἐγγράφως καὶ ὑπέγραψεν. Ὁ Μέγας Βεζίρης Σαΐτ Χαλίμ συνεχάρη ἰδιαιτέρως τὸν Γκαλὴν Κεμαλὴ τὸν ὁποῖον ὁ Σουλτάνος ἐπαρσημοφόρησεν. Ἐπρόκειτο, ὥς βλέπετε, περὶ ἐπιτυχίας πρωτοφανούς εἰς τὰ τότε Τουρκικὰ χρονία, ὥπως ἦτο πρωτοφανὲς καὶ τὸ φαινόμενον ὅτι ἡ Τουρκία ἡττηθεία κατὰ κράτος, κατώρθωσεν ἀκόμη νὰ συζητῇ μετὰ τὸν Βενιζέλον ἐν ἡ Χίος καὶ ἡ Μυτιλήνῃ ἐπερὶ νὰ παραμείνουν Ἑλληνικαί.

ΠΟΙΟΝ ΗΤΟ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς Βενιζελικῆς προσπάθειας; Οἱ Ἕλληνες τῆς Θράκης δὲν ἐδράδουν νὰ τὸ ἀντιληφθῶσι, διότι ὀλίγον πρὸ τοῦ Πάσχα τοῦ 1914 ἤρσαν ὁ ἀποτομὸς ἐκτοπισμὸς των. Οἱ Τούρκοι εἶχον θέσῃ τὴν συμφωνίαν τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν πληθυσμῶν εἰς ἐνέργειαν κατὰ τὰ ἰδὸν τὸν σύστημα, καὶ ἀπέστειλλον τοὺς Ἕλληνας εἰς τὴν Ἑλλάδα λέγοντες μάλιστα εἰς αὐτοὺς ὅτι τὸ πρότερον κατὰ τὴν συνεννοήσεως μετὰ τοῦ Βενιζέλου. Ὁ Ἕλληνας κἀκεῖ διευμορφετο διὰ τὸν ἀρξάμενον διαγμὸν, καὶ οἱ καταρτίσαντες εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν καὶ τὰς Ἀθήνας πρόσφρονες περιέγραψαν μετὰ τὰ ὑπερρότερα χρώματα τὸν τοῦτον κατὰ τὸν ὁποῖον ἐξοτιζόντο. Ἀλλ' ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις ἐτηλεγράφει ταύτοχρόνως ὅτι ἐπρόκειτο περὶ μὴτὸν ἀποφασισθέντος προσηγομένως μετὰ τοῦ Βενιζέλου καὶ ἔγοντος ὡς βάσαν τὴν ἀνταλλαγὴν τῶν πληθυσμῶν.

Ο ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ πρὸ τῆς τῶν Γκαλὴν βῆναι τὴν ἀνταλλαγὴν τῶν πληθυσμῶν τῆς Μακεδονίας μετὰ τοὺς Ἕλληνας τῆς Θράκης καὶ Μικρασίας διότι καὶ ἐκεῖ ἐκτελεσθέντος ἔμελλε ἀποδοθῆναι ΕΝ ΕΙΣΟΡΙΖΕΝ ὅτι οἱ ἐν Τουρκίᾳ Ἕλληνες ἦσαν ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Ἠπειρὸν, καὶ ὅτι ἡσαν νὰ ἐκτελεσθῶναι περισσότερα καὶ ὑπερότερα στοιχεῖα τῆς ἑλλάδος καὶ τῆς Ἠπειροῦς. Ἡ ἐκείσε τοῦ ὑποδοῦλου Ἑλληνικοῦ ἀντιλήθη διὰ τὴν Ἑλλάδα ἤμειν πολλὰ μεγαλύτερα τῆς ἐκείσε καὶ θὰ παρεῖεν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Βασίλειον ἢ ἐν αὐτῇ ἐγκατάστασις των. Ὁ πῶς κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἡ ἀπομάκρυνσις τοῦ ἀγροτικοῦ Τουρκακισμοῦ ἐκ Μακεδονίας θὰ ἐξημίον ὁμοίως τὴν Ἑλλάδα.

Ο ΤΟΥΡΚΟΙ διὰ τῆς Βενιζελικῆς συμφωνίας τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν πληθυσμῶν ἐπέτυχον ἐν διπλοῦν κέρδι· διότι ἐν πρώτοις ἐγένοντο ἴσχυρι οἱ τοῦ Ἑλληνικοῦ πλοῦτος τῆς Θράκης καὶ Μικρασίας ἀπὸ τῶν πενήτων ἀνταλλαγὰς τῶν τῶν ὁποῖοι οἱ Τουρκακοὶ πληθυσμοὶ θὰ ἴδιδον εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐν Μακεδονίᾳ ἐν ἡ ἑαυτοὶ ἐκάλουν τὸν ἀγρότερον διαγμὸν τοῦ Ἑλληνισμοῦ τῆς Τουρκίας μετὰ τὸ εὐλογότερον πλὴν προσχημάτων. Ὁ Βενιζέλος ἀντελήθη τὰ σφάλματα τοῦ διεν οἱ Ἕλληνες τῆς Θράκης καὶ τῆς Μικρασίας ἤσαν ἐθροὶ καὶ ἀντρέον εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ νὰ διαμαρτυροῦνται. Προσεπάθησε τότε νὰ ἀνακόσῃ τὴν συμφωνίαν μετὰ τὸν Γκαλὴν, ἀλλὰ δὲν τὸ κατόρθωσε διότι ἡ Τουρκία ἦτο ἀνένδοτος. Ἡπειρὸς τοὺς Τούρκους μετὰ πόλεμον τὸν Μάιον τοῦ 1914, ἀλλὰ καὶ αὖτις οἱ Τούρκοι δὲν ἐφοβήθησαν, διότι μόλις πρὸ ὀλίγου εἶχον ἐξασφαλίσῃ δάνειον ΕΠΤΑΚΟΣΙΩΝ ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΩΝ ΦΡΑΓΚΩΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΓΑΛΛΙΑΝ διὰ τοῦ ὁποῖου ἠγόρασαν τὸ «Ριὸν Ἰανέρον» καὶ τὸ «Ρεσαδινέ». Ὁ Βενιζέλος ἐστράφη πρὸς τὴν Σερβίαν τὴν βοήθειαν τῆς ὁποίας ἐξήγησε κατὰ τῆς Βουλγαρίας ἐν περιπτώσει Ἑλληνοτουρκικοῦ πολέμου, ἀλλὰ ὁ τότε Σέρβος προθυπογράφει Πάσις ἡγετὴ νὰ ἐλθῇ εἰς βοήθειαν τῆς συμμάχου Ἑλλάδος, ἢν ἠμείλον Τούρκοι καὶ Βούλγαροι.

ΑΥΤΗ ΗΤΟ ἡ κατάστασις διὰ ἐπὶ τὸν ὁ πανευρωπαϊκὸς πόλεμος τὴν μετέβαλεν. Ἐγενον ὅσα ἔγενον, καὶ ἰδὸν ὅτι σήμερον ὁ Βενιζέλος εὐρεθείς εἰς τὴν Λωζάνην ἐνώπιον τοῦ Ἰομέτ πασσά, ἐκλήθη νὰ συζητήσῃ μετὰ τὸν Τούρκον ἀντιπροσώπον τὸ ζήτημα τῶν ἐκτοπισμῶν. Ὁ Βενιζέλος ὅστις παρέδοκε τὴν Ἀνατολικὴν Θράκην εἰς τὴν Τουρκίαν μόλις ἡ ἐπανάστασις του ἐπέτυγεν εἰς τὰς Ἀθήνας, μετὰ τὴν ἐλπίδα ὅτι οἱ Τούρκοι θὰ ἔμεναν εὐχριστῆμενοι καὶ θὰ ἄφηναν τοὺς λοιποὺς Ἕλληνας ἡσυχούς, ἐξεπλάγη βλέπων ὅτι ἡ Τουρκία ἐπέμενε εἰς τὴν ἀπέλασιν οἱ τοῦ Ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ τῆς μὲν τοῦ τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐξαιρουμένου. Καὶ τότε προσέβη εἰς τὴν γνωστὴν τοῦ διαμαρτυρίας.

Ο ΙΣΜΕΤ ΠΑΣΣΑΣ ὅπως εἶχε πρόβλεπον τὸ Βενιζελικὸν ἐγγράφον τοῦ 1914, τὸ ὁποῖον ἠμείλει διὰ τὴν ἀνταλλαγὴν τῶν πληθυσμῶν. Καὶ ὁ Βενιζέλος θέλων νὰ ἀμείψῃ τὴν ὑπογραφὴν τὸν ἦτο ἔτοιμος νὰ δεχθῇ τὴν ἀνταλλαγὴν τῶν Τούρκων τῆς Δυτικῆς Θράκης μετὰ τοὺς Ἕλληνας τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὅτε ἡ ἐξέγερσις ἀλλοτρίου τοῦ Ἑλληνικοῦ κόσμου τὸν ἔκαμε νὰ ἀλλάξῃ τακτικὴν καὶ νὰ ζητήσῃ νὰ σώσῃ τὸ ζήτημα κατὰ τὴν ἐνδεκάτην ὥραν. Αὐτὰ ὅμως οἱ λεπτομέρειαι τῆς μετὰ τῆς ἐθνικῆς τραγῆς.

AKA

Συνέχεια εἰς τὴν ἐπὶ δόμην σελ. 3.

ΟΡΕΜΑΤΑ ΚΑΙ ΠΑΛΤΑ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

άλλην ποικιλίαν χρυσφικῶν καὶ ἀσημικῶν.

διὰ κυρίας καὶ δεσποινίδας, θαυμασία σὺλ-
εῖς ὅλα τὰ σχέδια—ὕφασματα καὶ ῥάψιμον
μόδας. Χειμωνιάτικα παλὰ ἀπλὰ καὶ μὲ γαρνι-
. Ἐπίσης γούνες ὁλόκληρες, λαγάνια δι' ἐσπε-